

ters lange leven. En dat er voor zoiets moed nodig is, weet iedereen die de bezettingsjaren en onze bevrijding in 1945 heeft meegemaakt.

Pas in 1840 wordt hij genoemd als organist. Vanaf dat jaar tot en met 1858 verdiende hij f 220,— per jaar. En wat was zijn 'salaris' als hoornist? Zegge en schrijve: f 6,— voor een Concert en f 6,— voor een Concert en Bal met het orkest van C. Mühlensfeldt in 1827⁶).

Behalve deze verdiensten kreeg hij in de loop van de tijd nog diverse andere bronnen van inkomsten: als kapelmeester bij de Schutterij, als leraar en als dirigent van diverse muziekverenigingen.

Veel gegevens zijn te vinden in een album met meer dan driehonderd bladzijden, dat Hutschenruyter heeft nagelaten⁷). Het bevat een grote verzameling brieven, advertenties, programma's en concertverslagen. Het verhaal, dat zijn kleinzoon Wouter Hutschenruyter Jr. hierover schreef is interessant genoeg om, althans het begin ervan, hier letterlijk over te nemen:

'Wanneer mijn grootvader mij, toen ik een kleine jongen was, een groot genoeg wilde doen, dan nam hij mij mee naar zijn kamer en haalde voor den dag wat hij noemde, zijn Album. 't Was een bovenmatig dik boek; de bladen waren van stevig geel carton, en aan beide zijden beplakt met documenten van verschillenden aard, maar allen hadden betrekking op 's mans kunstenaarsloopbaan. De meeste waarde scheen hij te hechten aan de talrijke brieven van meer, minder of in 't geheel niet beroemde personen, en aan de vele Diploma's van verschillende muzikale instellingen die hem eerelid gemaakt hadden; wat verder in 't Album stond werd maar vluchtig doorbladerd.

Daardoor werd bij mij de indruk gevestigd dat al die oude papertjes van geen waarde waren, en gaf ik mij - nadat het Album in mijn bezit gekomen was - geene moeite ze nader in te zien.

Maar, op zekeren dag, nadat het dikke boek in een vergeten hoek van mijn muziekkast, meer dan tien jaar gelegen had, be kroop mij de lust de oude herinneringen nog eens op te frisschen. Ik doorzocht nauwkeurig het geheele boek, en vond juist in die bladen die ik als geheel waardeloos en onbetekenend beschouwde, eene ware verrassing.

Het was eene zeldzaam groote verzameling van programma's, advertentiën en concertverslagen van 1814 af, in nauwkeurig chronologische volgorde opgeplakt, die een bijzonder duidelijk beeld ga-